

พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

หมวด 3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

...

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

...

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550

มาตรา 7 “ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือ มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย **แต่ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้”**

สาระสำคัญของมาตรา 7

21

- 1) ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล
- 2) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพที่อาจทำให้บุคคลเสียหาย
- 3) ข้อยกเว้นในการเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล
 - กรณีที่ 1 การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคล (ผู้ป่วย/ผู้รับบริการสาธารณสุข)
 - กรณีที่ 2 มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย

ปัญหาการปรับใช้และการตีความมาตรา 7

22

“มาตรา 7 ...

.... แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้”

กรณีที่ถูกถือว่าเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา 7 ตอนท้าย จะต้องจำกัดเฉพาะกรณีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลหรือผู้ป่วยหรือผู้รับบริการสาธารณสุขเท่านั้น

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

(ฉบับคณะกรรมการกฤษฎีกา วันที่ 3 มิ.ย.2558)

23

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว สามารถทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังไม่มีหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

สาระสำคัญ	ข้อมูลสุขภาพเป็นข้อมูลละเอียดอ่อน (Sensitive Data) มีมาตรฐานการคุ้มครองสูงกว่า ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป	กำหนดมาตรฐานกลาง เก็บรวบรวม / ใช้ / เผยแพร่ การโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ
มาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มี มาตรการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม	กำหนดข้อยกเว้นการใช้และการเปิดเผย “เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล”	มาตรการส่งเสริม ให้ทุกภาคส่วนกำหนดแนวทางปฏิบัติที่มี มาตรฐานสำหรับคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล